

Ude og Hjemme

Nr. 34 20. august 2003. Kr. 22,50

bladet
32 ta'ud sider

Læs det gribende afskedsbrev:

FORTVIVLET MOR FORLOD SIN BABY

TRAGEDIEN MARY ALDRIG GLEMMER

lyggtte på flugt fra jordskælv

MARIA OG JANS MARERIDT

Maria Hirse til ung mor:

DU HAR EN DEPRESSION

TV-lægen:
ET LIVSFARLIGT NYS

VI HAR TABT 106 KILO

Kærligheds-kuren

5 701837 000120 34

UBD

● Hendes lille, fine ansigt stråler af velvære. Den skarpe sol får hende til at misse med sine strålende blå øjne, og Friederike Garbe flytter sig hurtigt ind under en parasol.

Den 58-årige tyske kvinde sidder på tagterrassen i sit hjem med en kun fire dage gammel baby i sine arme, og der går ikke lang tid, inden den bedårende lille pige er faldet i søvn i hendes trygge favn.

Bag det lykkelige syn gemmer der sig en historie, der er langt fra lykkelig.

Den ukendte unge kvinde traf sandsynligvis sit livs sværeste valg, da hun besluttede sig for at skille sig af med sin nyfødte datter.

Det fremgår af det gribende brev, hun efterlod sammen med datteren i babyslusen:

"Pigen hedder Annelie. Det gør mig ondt, men jeg kan ikke beholde Annelie. Da jeg selv har mange problemer, passer Annelie ikke ind i mit liv. Jeg ved, at hun gennem jer vil få en bedre mor, som kan give hende det, som jeg ikke selv er i stand til. Det gør mig virkelig ondt. Fødselsdato: 02.08.03 kl. 15.45."

- Jeg er lykkelig for, at moderen havde hørt om vores babysluse. Ellers var Annelie måske blevet efterladt et eller andet uhumskt sted med risiko for ikke at blive fundet i tide, siger Friederike.

I Tyskland er hittebørn nemlig et stort problem. Gen-

Brevet fra Annelies ulykkelige mor. Af hensyn til den lille piges fremtid, er hendes oprindelige navn sløret. Annelie er det navn, som Friederike gav sit første hittebarn, fordi det starter med A.

Tekst: HELGE CHRISTENSEN
Foto: JESPER SUNENSEN

- Hun er den mest bedårende baby, jeg længe har set, siger Friederike om sit første hittebarn.

Fortvivlet mor afleverede sin nyfødte i babysluse:

FIND EN GOD MOR TIL MIN DATTER

Das Mädchen heißt [redacted]
Es tut mir leid, aber ich kann [redacted]
nicht behalten. Da ich sehr viele
Probleme habe, passt [redacted] nicht
in mein Leben. Ich weiß durch
auch findet sie eine bessere Mutter,
die ihr das geben kann was ich nicht
habe.

Es tut mir wirklich leid

Fødselsdato: 02.08.03 15.45

"Pigen hedder Annelie. Det gør mig ondt, men jeg kan ikke beholde Annelie. Jeg ved, at hun gennem jer vil få en bedre mor." Sådan skriver en fortvivlet mor bl.a. i sit afskedsbrev, da hun forleden dumpede sit nyfødte barn ind gennem en babysluse i nordty-

ske Lübeck, hos Friederike Garbe. Friederike har selv taget initiativ til en modtagestation, hvor fortvivlede mødre anonymt kan aflevere deres uønskede børn. Da hun forleden hørte alarmen, var det første gang, der lå et spillevende spædbarn i babyslusen.

- Det er som at blive mor igen, fortæller Friederike.

Kun i Ude og Hjemme

nem de sidste årtier er hundreder af spædbørn blevet efterladt af deres mødre på offentlige toiletter, på trappeopgange eller i baggårde. Mange af disse børn er døde, fordi de blev fundet for sent. Derfor installerede Friederike for tre siden en såkaldt babysluse i facaden til familiens gamle købmandsgård i Lübeck. Her kan fortvivlede unge mødre døgnet rundt anonymt aflevere deres uønskede spædbørn. Bag lemmen er der anbragt en foret og opvarmet babyseng. En alarm og et 24 timers beredskab af frivillige gør, at et barn straks bliver opdaget.

Indtil den 2. august i år havde Friederike stadig til gode at tage imod sit første hittebarn. Den aften sad hun sammen med sin familie på tagterrassen i den gamle hansestad og

Annelie misser med de tindrende blå øjne, dejligt uvidende om alt det, hun har sat i gang hos sin biologiske mor og hos sine kommende forældre.

Babyslusen i Mengstasse set udefra. Bag lemmen står der en foret og opvarmet babyseng. Vil du vide mere om Friederike Garbes babysluse eller mødrehjælp, kan du klikke ind på hendes hjemmesider: www.findelkind.luebeck.de eller www.haus-des-lebens.org

Smukt hittebarn

(fortsat)

nød synet af solen, der gik ned bag de røde tegltage.

Klokken var 21.15, da alarmen lød.

"Endnu en falsk alarm", tænkte Friederike, der efterhånden var godt træt af folk, der fornøjede sig med at lægge tomme ølflasker og -dåser i den lille barneseng. Så det var med let irritation, hun gik ned ad trappen.

Men irritationen blev med ét forvandlet til lykke og glæde.

- På afstand kunne jeg se, at der lå noget i sengen, der lignede en baby. Men der var helt stille, så jeg troede, det var en dukke. Da jeg kom nærmere, kunne jeg se, at det var den mest bedårende baby, jeg længe har set. Hun lå helt stille og sov i sit fine tøj. "Hjertelig velkommen," sagde jeg, inden jeg åbnede brevet fra hendes mor, fortæller Friederike og tager brevet frem.

- Jeg er fuld af beundring for den mor. Det er meget ansvarsfuldt, at give sit barn væk og sørge for, at det kommer i trygge og kærlige hænder, når hun ikke selv er i stand til at tilbyde det en menneskeværdig fremtid, mener Friederike.

Sund og rask baby

Hun har svært ved at holde tårerne tilbage, når hun beskriver de følelser, der blev vakt i hende, da hun for første gang stod med lille Annelie i sine arme.

- Det var lige som at blive mor selv. Moderfølelserne vældede op i mig. Det var en aldeles ubeskrivelig oplevelse, fortæller Friederike og tørrer en tåre bort.

Den tilkaldte børnelæge kunne på Annelies sundhedsattest skrive, at den lille vel-skabte pige vejede 2800 gram, var 49 centimeter lang og i øvrigt var sund og rask.

- Han fortalte også, at moderen havde gjort alt det rigtige. Navlestrengen var lukket så fint, at man skulle tro, det var sket på et hospital, og Annelie havde fået sine øjne dryppet mod infektioner, siger Friederike.

I de fire dage, der er gået, si-

Friederike med det rørende brev fra den ukendte kvinde, der dumpede sit barn ind til hende.

Friederike og hendes datter Julia, 33, er klar til at sige farvel til deres lille plejebarn og overdrage hende til hendes kommende adoptivforældre. Forinden skal hun have nyt, rent tøj på. Friederike har besluttet sig for at beholde det sæt tøj, som Annelies mor havde klædt sin datter i, som et kært minde.

Fire dage gammel og forladt af sin mor.

den Annelie ankom, har Friederike ikke veget fra hendes side. Den lille nyfødte pige sover i en vugge i Friederikes private soveværelse, og hver nat er den tyske ildsjæl stået op for at lunde en flaske til hende.

- Jeg ville ønske, at jeg kunne få lov til at beholde hende selv, men det kan desværre ikke lade sig gøre, siger Friederike.

Plejeforældrene, der allerede er blevet udvalgt blandt de mange barnløse tyske familier, får først den fulde forældremyndighed over den lille pige om et år. Indtil da har den biologiske mor retten til at fortryde. De første otte uger kunne hun have fortrudt umiddelbart. Ved siden af slusen er der nemlig en stempelpude og papir, hvor hun kunne have taget et aftryk af Annelies fod som

Friederike kalder sin babysluse for Moses efter verdens første hittebarn. Her ses hun ved den lille barneseng, hvor hun fandt Annelie sammen med et brev fra hendes mor.

bevis. Den mulighed brugte hun ikke. Hvis hun alligevel fortryder inden for det næste år, må hun gennem retssystemet.

Et forseglede brev

Friederike indrømmer, at det bliver svært at skulle sige farvel, når hun skal overdrage Annelie til de kommende adoptivforældre senere på dagen.

- Man kan ikke undgå at få en masse dybe følelser for sådan en lille størrelse. Hun har betydet så meget for mig i den korte tid, jeg har fået lov at være sammen med hende, siger Friederike, der håber, at hun får lov at bevare kontakten til sit midlertidige plejebarn.

Ellers får Annelie selv muligheden for at tage kontakt til Friederike, når hun fylder 16 år. Til den tid får hun nemlig overrakt en forseglede kuvert med et brev, der fortæller om de første dage af hendes liv sammen med Friederikes adresse og telefonnummer. Så er resten op til Annelie selv.

- Under alle omstændigheder er jeg lykkelig over, at hun får et liv, hvor hun helt sikkert vil blive elsket ud over alle grænser, siger Friederike og giver Annelie et nænsomt knus. ■